

Parc municipal

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: Parc municipal
Alçada: 105

Coordenades:

Latitud: 41.5442
Longitud: 1.89026
UTM Est (X): 407440
UTM Nord (Y): 4599766

Classificació

Número de fitxa 08147 - 159
Àmbit: Patrimoni natural
Tipologia Zona d'interès
Estil / època: Contemporani
Segle XIX-XXI
Estat de conservació Bo
Protecció Legal
Observacions protecció: Pla General d'Ordenació Urbana 23/07/1993
Accés Obert
Ús actual: Lúdic
Titularitat Pública
Titular: Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Pl. Fèlix Figueras Aragay, s/n
Fitxes associades:

[Ajuntament \(antic Hotel Gori\)](#)

[Xalets Hotel Gori i tanca de recinte](#)

[Monument a Josep Canudas](#)

[Monument a l'agermanament entre Olesa i Weingarten](#)

[Monument als germans Casals](#)

[Monument a Daniel Blanxart](#)

[Monument a la Penya Barcelonista](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Jardí que originàriament formava part de l'Hotel Gori (actual Ajuntament) i que ara és un parc públic, situat en ple centre de la vila. Destaca per la gran diversitat d'arbres i espècies vegetals en general. A l'entrada pel nord hi trobem una avinguda de plàtans, situats davant dels antics xalets de l'Hotel. En aquest sector hi ha una pèrgola recoberta de glicines i, al centre, junt al monument a l'agermanament amb Weingarten, una olivera. A ponent de l'edifici de l'Ajuntament, el monument als germans Casals està envoltat per un esquadró de 25 plàtans. Més al fons hi trobem un magnífic pitòspor: un exemplar excepcional amb set troncs molt alts, tenint en compte que es tracta d'una planta arbustiva. El sector de llevant té com a element destacat un pi pinyer de dimensions gegantines, que fa 248 centímetres de volta de canó (perímetre mesurat a l'altura del pit). Al seu entorn hi ha una zona plantada amb oliveres i altres espècies. El sector de ponent s'estructura al voltant d'una placeta central amb un escenari. Hi trobem una gran diversitat d'espècies, les quals es troben descrites minuciosament en el llibre d'Àngel M. Hernández (1997: 120-136). Més cap a ponent, el parc ha estat ampliat recentment de manera que ara abasta una àmplia esplanada situada a un nivell més baix, distribuïda al voltant d'un gran estany amb un surtidor, tot envoltat per desmais i altres espècies.

Història

Cap a la segona meitat del segle XIX va entrar en funcionament el balneari de la Puda (situat ja en terme d'Esparreguera però molt proper a Olesa). Això va estimular el sorgiment de diverses companyies de transport de viatgers, entre d'altres la de Joaquim Casals, el qual gestionava un servei de diligències que enllaçava l'Estació del Nord, Olesa i el balneari. Joaquim Casals era veí de Barcelona i en aquest espai hi tenia una masia amb horts. Motivat per l'afluència de persones que anaven a la Puda, Joaquim Casals va tenir la idea d'edificar un hotel destinat a les persones que no podien allotjar-se al balneari. Aquest s'inaugurava el 31 de maig de 1899. L'autor del projecte és desconegut, però amb tota probabilitat era un mestre d'obres. Sembla que aquest mateix any es van construir els xalets, igual que la tanca que envoltava el recinte. L'època més freqüentada era la temporada de banys, i els clients que s'hi allotjaven eren de bona posició social. A l'interior del recinte hi havia un lloc destinat a les cotxeres i un altre destinat a l'administració de bitllets, situat al carrer Anselm Clavé. Durant l'estiu els visitants de l'hotel podien gaudir de les festes que se celebraven als seus jardins. El primer cinema que funcionà a Olesa va ser l'any 1905 i s'establí a les dependències de l'hotel. L'any 1925 l'hotel s'havia reformat i ampliat, però uns anys més tard, el 1931, va deixar de funcionar. Els fills de Joaquim Casals, Jaume i Josepa Casals i Diomedes, el van arrendar a Indústria Olesana, S.A (el Molí) i, més tard, van fer una transacció amb l'Ajuntament d'Olesa mitjançant la qual l'any 1933 la casa consistorial es traslladà a l'antic hotel. Anys enrere a la zona del parc hi havia la pista de bàsquet i una font amb una cascada de pedra tosca. També hi havia uns jardins laberíntics on se situava una glorieta des d'on les orquestres feien balls, amb una pista i un bar peculiars. L'any 1997 l'edifici de l'ajuntament va ser restaurat i les dependències interiors remodelades substancialment. Un any després, el 1998, s'inaugurava una ampliació substancial del parc cap a la zona de l'estany.

Bibliografia

DALMASES, A i altres (1991). "Olesa de Montserrat", Gran Geografia Comarcal de Catalunya, vol. I, Barcelona, Fundació Enciclopèdia Catalana (2ª edició), pp. 364-368.

ESTRADA PLANELL, Gemma (1989). La Puda. Un balneari als peus de Montserrat. Col·lecció Vila d'Olesa, 2. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 58-60, 63-67

GONZÁLEZ BASCHWITZ, José; OBRADORS, Xavier (2006). Pla Especial de Protecció i Catàleg del Patrimoni Arquitectònic d'Olesa de Montserrat. Ajuntament d'Olesa de Montserrat. Fitxa B-26

HERNÁNDEZ CARDONA, M. Àngel (1997). Les plantes i el paisatge vegetal d'Olesa de Montserrat. Col·lecció Vila d'Olesa, 6. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 120-136

MARTÍNEZ NOGAREDA, E (2000). L'Abans. Olesa de Montserrat. Recull gràfic. 1875-1965. Ed. Efadós, p. 289-290

